KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) 2015/2324

av den 11 december 2015

om ändring av bilaga I till rådets förordning (EG) nr 1342/2008 vad gäller definitionen av redskapsgrupper i vissa geografiska områden

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1342/2008 av den 18 december 2008 om upprättande av en långsiktig plan för torskbestånden och det fiske som utnyttjar de bestånden och om upphävande av förordning (EG) nr 423/2004 ([1]), särskilt artikel 31, och

av följande skäl:

(1) Ett av de främsta målen för den gemensamma fiskeripolitiken är att få slut på det slösaktiga bruket att kasta fångst överbord. Landningsskyldigheten kommer gradvis att träda i kraft för vissa demersala fisken, som för närvarande omfattas av fiskeansträngningssystemet enligt förordning (EG) nr 1342/2008, från och med 2016 och senast 2019.

(2) I förordning (EG) nr 1342/2008 föreskrivs att begränsningar av fiskeansträngningen ska tilldelas ansträngningsgrupper som definieras genom redskapsgrupper och geografiska områden som fastställs i bilaga I till den förordningen.

(3) Mot bakgrund av införandet av landningsskyldigheten finns ett behov av ökad flexibilitet i det nuvarande fiskeansträngningssystemet för att göra det möjligt för yrkesfiskarna att använda mer selektiva redskap med större maskstorlek. I detta sammanhang föreföll det nödvändigt att se över om den nuvarande strukturen för ansträngningsgrupper fortfarande är kostnadseffektiv när det gäller förvaltningsbörda i förhållande till bevarandebehov.

(4) Därför ombads vetenskapliga, tekniska och ekonomiska kommittén för fiskerinäringen (STECF) att yttra sig om möjligheten att slå samman redskapsgrupperna TR1 och TR2 som används för att definiera ansträngningsgrupper. STECF drar slutsatsen ([2]) att det finns risk för ökad fiskedödlighet för torsk när redskapsgrupperna TR1 och TR2 slås samman och att en sådan sammanslagning, om den bara tillämpas i Nordsjön, Skagerrak och östra delen av Engelska kanalen, skulle leda till bristande överensstämmelse med andra förvaltningsområden. Dessutom drar STECF slutsatsen att den nya sammanslagna gruppen skulle bli mer heterogen när det gäller biologiska bestånd som fångas än de separata grupperna TR1 och TR2 och att det är osannolikt att kostnadseffektiviteten skulle öka eftersom ytterligare åtgärder skulle behöva vidtas för att motverka en eventuell ökning av fiskedödligheten för torsk. STECF drar emellertid också slutsatsen att en sådan sammanslagning skulle göra det möjligt för fiskare att fiska mer selektivt.

(5) I en utvärdering av förordning (EG) nr 1342/2008 som genomfördes under 2011 ([3]) konstaterade STECF att fiskedödligheten för Nordsjötorsk endast var 3 procent lägre 2010 än 2008. STECF drog slutsatsen att förvaltningen av ansträngningen i fråga om torskbestånden i Nordsjön inte har lyckats begränsa fångsterna.

(6) Den ansträngning som tilldelats redskapsgrupperna TR1 och TR2 har minskat betydligt sedan införandet av den nuvarande ordningen för fiskeansträngning 2008. Omfattningen av eventuella negativa effekter av sammanslagningen på fiskedödligheten för torsk är därför mycket lägre än vad den skulle ha varit tidigare.

(7) En sammanslagning skulle avsevärt minska förvaltningskostnaderna. En minskning av antalet redskapsgrupper skulle leda till minskade administrativa kostnader för nationella myndigheter och fiskare, i synnerhet som många fiskare använder flera redskap som tillhör flera ansträngningsgrupper, vilket leder till att komplicerade beräkningar krävs för att tilldela dem fiskeansträngning. Dessutom kommer genomförandet av den nyligen införda skyldigheten att landa alla fångster att binda upp betydande personalresurser inom medlemsstaternas förvaltningar. Kommissionen anser vidare att ytterligare skyddsåtgärder, i händelse av en ökad fiskedödlighet för torsk, inte nödvändigtvis kommer att leda till stora administrativa kostnader.

([1]) EUT L 348, 24.12.2008, s. 20.
([2]) Vetenskapliga, tekniska och ekonomiska kommittén för fiskerinäringen – rapport från 49:e plenarmötet (PLEN-15-02).
([3]) Utvärdering av fleråriga planer för torsk i Irländska sjön, Kattegatt, Nordsjön och väster om Skottland (STEFC-11-07).

(8) Enligt Ices utlåtande ([1]) har bevarandestatusen för torskbeståndet i Nordsjön i Ices-delområde IV, Ices-sektion VIId och västra delen av Ices-sektion IIIa (Skagerrak) förbättrats avsevärt.

(9) Mot bakgrund av ovanstående överväganden kan man dra slutsatsen att ett snabbare införande av landningsskyldigheten för torsk skulle bidra mer till att minska fiskedödligheten för torsk till följd av oönskade fångster än ett bibehållande av det nuvarande bindande systemet för förvaltning av ansträngning.

(10) Det är därför inte lämpligt att bibehålla de separata redskapsgrupperna TR1 och TR2 i följande områden: Skagerrak, den del av Ices-sektion IIIa som inte omfattas av Skagerrak och Kattegatt, Ices-delområde IV och unionens vatten i Ices-sektion IIa samt i Ices-sektion VIId. Med tanke på torskbeståndens ogynnsamma status i Kattegatt, Ices-sektion VIIa, Ices-sektion VIa och unionens vatten i Ices-sektion Vb, bör sammanslagningen av redskapsgrupper inte tillämpas i dessa områden.

(11) Kommissionen kommer att noga övervaka hur fiskedödligheten för torsk påverkas av sammanslagningen av redskapsgrupperna TR1 och TR2, i syfte att anpassa strukturen av redskapsgrupper i enlighet därmed om fiskedödligheten för torsk ökar till följd av utkast.

(12) För att kommissionen och medlemsstaterna ska kunna övervaka utvecklingen av situationen utan ytterligare administrativa kostnader är det lämpligt att inte ändra det nuvarande rapporteringssystemet.

(13) Förordning (EG) nr 1342/2008 bör därför ändras i enlighet med detta.

(14) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från kommittén för fiske och vattenbruk.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I bilaga I till förordning (EG) nr 1342/2008 ska följande punkt läggas till:

”3. Genom undantag från punkt 1 ska, för förvaltningen av fiskeansträngningen i det område som avses i punkt 2 b, redskapsgrupperna TR2 och TR1 betraktas som en enda redskapsgrupp med en maskstorlek som är lika med eller större än 70 mm. Medlemsstaterna ska fortsätta att rapportera fiskeansträngningen separat för redskapsgrupperna TR1 och TR2 i enlighet med artiklarna 33 och 34 i rådets förordning (EG) nr 1224/2009 (*).

(*) Rådets förordning (EG) nr 1224/2009 av den 20 november 2009 om införande av ett kontrollsystem i gemenskapen för att säkerställa att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken efterlevs, om ändring av förordningarna (EG) nr 847/96, (EG) nr 2371/2002, (EG) nr 811/2004, (EG) nr 768/2005, (EG) nr 2115/2005, (EG) nr 2166/2005, (EG) nr 388/2006, (EG) nr 509/2007, (EG) nr 676/2007, (EG) nr 1098/2007, (EG) nr 1300/2008, (EG) nr 1342/2008 och upphävande av förordningarna (EEG) nr 2847/93, (EG) nr 1627/94 och (EG) nr 1966/2006 (EUT L 343, 22.12.2009. s. 1).”

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2016.

([1]) Ices utlåtande om fiskemöjligheter, fångst och fiskeansträngning i ekoregionerna Nordsjön och Keltiska havet: 6.3.4 torsk (*Gadus morhua*) i delområde IV och sektionerna VIId och IIIa väst (Nordsjön, östra delen av Engelska kanalen, Skagerrak).

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 11 december 2015.

På kommissionens vägnar
Jean-Claude JUNCKER
Ordförande